

for Eksportens Vedkommende vilde give det Udseende af, at vi herhjemme producerede saa daarlig en Vare, at det var nødvendigt at opretholde denne Trikinundersøgelse. Det forekommer mig, at man i Udlandet snarere maa være tilbøjelig til at se saaledes paa det, at der daglig gennem den etablerede Trikinontrol føres Bevis for, at Svineavl i al Almindelighed her i Danmark er udmærket, saaledes at det maa berolige de udenlandske Konsumenter og være et stadigt Vidnesbyrd om, paa hvilken Højde denne Avl staar. Jeg kan altsaa ikke se, at det paa nogen Maade skulde kunne forringe Varens Anseelse i Udlandet, at enkelte Kommuner opretholde en Trikinundersøgelse, og det forekommer mig, at det i Almindelighed dog maa siges at være et hygiejnisk Tilbagekridt at gaa bort fra denne Kontrol. Jeg erindrer om, at vi for nogle Aar siden her i Landet eller i København havde Tilfælde af Trikinose. Der var endda et æret Medlem i det andet Ting (N. Andersen), som den Gang personlig blev ret haardt angreben; saa vidt jeg husker, medførte denne Epidemi endogsaa et Dødsfald i hans nærmeste Kreds. Og der er ingen, der i dette Øjeblik kan garantere imod, at der ikke opstaar en Epidemi igen. Det, som er sket, er, at Københavns Kommune og flere andre Kommuner, tvungne af den offentlige Mening, tvungne frem af Hygiejnikerne, have etableret Trikinundersøgelser, have opført Bygninger, ansat Personale o. s. v., o. s. v. Nu forbyder man ganske vist ikke denne Kontrol; men man siger: Ville I opretholde den, saa maa I selv betale den. Den ærede næstsidste Taler nævnede Tallet paa Svin, der indføres her til København, og som skulle gøres til Genstand for denne Undersøgelse, nemlig 200,000 Kroppe om Aaret, og det svarer nogenlunde til den Indtægt og Udgift, som Københavns Kommune har budgetteret til denne Foranstaltning, 50 Øre pr. Svin for en hel Krop eller noget over 100,000 Kr. om Aaret. Men nu blev der af det samme ærede Medlem gjort opmærksom paa, at man jo heller ikke maatte fordyre Varen i den daglige Omsætning, og jeg skal erkende, at det er et nyttigt Formaal: ikke at gøre dette. Men paa den anden Side føler jeg mig ikke overbevist om, at Flæskepriserne ville gaa synderligt ned og blive billigere for det københavnske Publikum, fordi denne Afgift for Undersøgelsen, som svarer til $\frac{1}{3}$ Øre pr. Pund eller der omkring, bort-

falder. Det, der jo vil ske, naar man nu siger til Kommunerne: Hvis I opretholde det, skulle I selv betale det, vil rimeligvis blive, at Kontrollen bliver afskaffet, og at det Personale, som nu er knyttet til denne Undersøgelse, Veterinærer og hvad de nu hedde, maa søge sig andre Erhverv, og at de Kommuner, som have oprettet disse Kontrolstationer, maa søge en anden Anvendelse for disse Lokaler, saaledes at deres Tab ikke bliver for stort. Men der sker jo noget andet, og det er dette, at hvis vi paa ny faa en Epidemi som den, de have kendt i Udlandet, og vi saa have afskaffet Kontrollen, ville Kommunerne staa ret hjælpeløse. Trods det, at de nu i Tyskland have været fri for Trikinepidemier i en Del Aar, have de dog ikke afskaffet Trikinundersøgelsen i en By som Berlin; fordi de ikke hveranden Dag finde Trikiner der, gaa de ikke til at afskaffe Kontrollen, skønt de ogsaa der kunne sige: Vi finde kun Trikiner i 1 af 20,000 Svin. Hvis vi her vilde afskedige hele det indøvede Personale, som har med dette at gøre, og der saa kom en Epidemi igen, vilde Kommunerne staa ret hjælpeløse og tillige sagesløse overfor Hygiejnikernes Krav, naar det kan paavises, at det er Lovgivningsmagten, der har foranlediget Afskaffelsen af Kontrollen. Og det er væsentligst, tør jeg sige, Landboernes Krav om ikke at fordyre Varen for Forbrugerne, der have gjort det. Det er den officielle Paastand, at man dels af Hensyn til Eksporten ikke vil have denne Kontrol, og dels af Hensyn til den Fordyrelse, det vil medføre for Varen. Men denne Paastand kan fra den københavnske Befolknings Side ogsaa læses paa en anden Maade; man kan maaske med nogen Ret sige, at Landboerne ville have Adgang til uden altfor stærk Kontrol at føre mindre gode Varer ind paa Markedet til det hjemlige Publikum. Saaledes tror jeg, at i visse Kredse den Bestemmelse, man her tilsiger at indføre, vil blive udlagt, og jeg er tilbøjelig til at mene, at det ikke er ganske fejlagtigt. Men, som sagt, jeg synes, man burde tænke paa Fremtiden. Gaar man hen og afskaffer alt det, der er paabegyndt i den Retning, nemlig at skabe den bedst mulige og mest betryggende Kontrol med Levnedsmidler paa alle Omraader, og man saa faar en Epidemi, ere Kommunerne ikke, selv om Faren skulde indtræffe, tilbøjelige til atter at ofre betydelige Summer for paa ny at indføre Kontrollen og indøve nyt Personale o. s. v., o. s. v. Ingen skal faa